

World Show 2011 i Poznan, Polen

Jeg ventede killinger i sommer, og det samme gjorde min veninde Tine, vi regnede på det og kunne smilende konstatere at vi kunne stille op i killingeklassen på WS. Det er jo unægtelig et lidt smalt vindue, man skal ramme for at killingen skal være 3 mdr. gammel, udstilles og tilmeldes inden sidste frist. Og ydermere ikke være fyldt 6 mdr. inden selve showet.

Men det kunne lade sig gøre, og begge piger er pæne og de vordende fædre ligeså, så vi glædede os. Men naturen har det med at have sin egen ide om, hvordan tingene skal være, og det gik desværre sådan, at Tines pige gik tom, og min pige mistede sine killinger.

Så er gode dyr jo rådne, men vi havde bare glædet os sådan til at skulle på tur og havde endda fået et lift hos en sød birmaopdrætter. Vi blev enige om at tage af sted for oplevelsen og udlandscertifikatet. Et lidt dyrt et af slagsen, men pyt.

Diverse forviklinger senere – som jeg satser på at dele med et lidt større publikum i Kattemagasinet – var vi fremme. Og til min store skræk skulle min pige bedømmes hos Thea Friskovec.

Det er ikke nogen hemmelighed, at hun på en dårlig dag ikke er den bedste oplevelse.

Og der var så mange andre muligheder, et lyspunkt var dog, at vi var eneste chokoladetortie siam i klassen.

For første gang i lang tid var jeg virkelig nervøs, for der var en lille krølle på sagen. Faktisk to - Min lille Saffir var noget mølædt, for at sige det pænt, efter en mindre slåskamp hjemme, og en masse kløen i det efterfølgende. Og så var hun eddikesur.

Hun er i forvejen ikke den største fan af shows, men sidst vi overnattede ude, tog hun det pænt, fordi hun måtte sove sammen med mor, så det håbede jeg jo på også var tilfældet denne gang. Men NEJ!

Dannebrog i Polen på Worlsshow

Efter en 12 timers tur i bil var man fornærmet og ville ikke kendes ved mig.

Så med bævende hjerte stillede jeg en noget arrig kat på bordet hos Thea og blev positivt overrasket. Hun spurgte grinende, om Saffir var vred over den lange tur herved og kunne godt forstå hende. Hun fik en fin bedømmelse og slap for at komme tilbage til NOM, hvilket passede os svært godt. Først her spurgte Thea, hvad det i grunden var for skaldede pletter, hun havde. Hun smilede da jeg forklarede det og sagde at det ingen betydning havde haft for hende i forholdt til certifikatet, og hun skulle jo alligevel ikke til NOM, så det var jo ligegyldigt. Lettet var jeg, så lettet at jeg helt glemte, at damen nu var blevet International Champion. Så det må jeg fejre på næste show i Vorbasse i stedet.

Udstillingen kørte generelt bare som smurt i olie, og vi har virkelig noget at glæde os til og leve op til i 2013 når det er vores tur i Ålborg.

En masse gudesukke misser så jeg også og fik lov til at dele glæden med Camilla Olin, da hun sejrede endnu en gang. Hvilken fantastisk oplevelse, jeg blev helt høj af den stemning og glæde.

Desværre synes jeg helt personligt, at smagen i katte endnu engang er gået mod det meget ekstreme, hvor der så gives køb på ting, der er mindst lige så vigtige. Ja store ører er smukke, men orientalerøjne skal altså være grønne, også ifølge standarden.

Men dette medregnet var det alligevel nogle fantastisk smukke katte, der deltog.

Vi danskere har for øvrigt en lidt sjov show vane, nemlig at lade folk hilse på vores katte, og hygge med dem udenfor burene, det vakte vild jubel. Men det var ikke en generel ting, og det gjorde det lidt svært at falde i snak med andre kat IV folk, så jeg fik ikke netværket så meget, som jeg gerne ville.

Alt i alt en super fed oplevelse som jeg klart vil anbefale til alle, uanset vinder chancer eller ej.

Kira Marseen Albrechtsen
www.marseen.dk